

လင်းထိပ်သျှင် ကြိုးညှိတေး ကဗျာပြခန်း

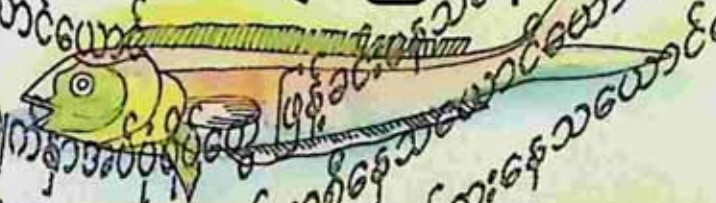

ngyoe.com

သူ လင်းယုန်ငှက်လို ဝေဟင်ထဲ လေဟုန်စီးနေသယောင်
 သူ နှင်းဆီနီနီလို ပင်ယံထက်မှာ လှကုန်ဝင့်နေသယောင်ယောင်
 သူ နွေဥသြလို ကောင်စင်နံရံထဲ တေးသီနေသယောင်ယောင်
 သူ မြို့ဟောင်းလေးလို မှော်ဝင်ဆည်းဆာတွေ ပစ်ချနေသယောင်ယောင်
 သူ ရာဇဝင်တစ်ခုလို ဂန္ဓဝင်ဇာတ်ရုပ်များ အသက်သွင်းနေသယောင်ယောင်
 သူ ရော့တီလို ဆည်းလည်သံတွေ သီကျင်းနေသယောင်ယောင်
 သူ စမ်းချောင်းလေးလို လေချွန်သံတွေ သိဖွဲ့နေသယောင်ယောင်
 သူ ရုက္ခားတစ်စင်းလို ဥသြသံတွေ သီကြွနေသယောင်ယောင်
 သူ သင်္ဘောတစ်စင်းလို အချက်ပြမှုကို ချီနေသယောင်ယောင်
 သူ ဆိပ်ကမ်းလေးလို ကိုယ်ငွေ့ဖားစွဲရတတ်မှုကို ချီနေသယောင်ယောင်
 သူ တိထူတိနေသယောင်ယောင် မျက်နှာအပေါ်မိတ္တူ ဖြန့်ခင်းနေသယောင်ယောင်
 သူ နေကြာဟင်္သာလို ချက်ကွဲအဖော်တွေ လွမ်းစာစိန်နေသယောင်ယောင်
 သူ အလံတိုင်လို နှင်းမုန်တိုင်းခေါ်သံတွေ ရင်ငွေ့လျှပ်ကူးနေသယောင်ယောင်

လင်စိပ်သျှင်

မြို့သီတေး
တစ်ခုပြောင်

poem0015
2500.00 Ks

ကြိုးညှိစားကရာပြခန်း၊ လင်းထိပ်သျှင်

မျက်နှာပန်းချီ - လင်းငြိမ်း၊ စာမျက်နှာ ၂၂၉ မျက်နှာ၊ ၁၃ ခင်ဘိ x ၂၀.၅ ခင်ဘိ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - အိဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၆၊ ဩဂုတ်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းစျေး ၂၅၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

ကြိုးညှိတေးကဗျာပြခန်း
လင်းထိပ်သျှင်

လောမာကြွေမိ၊ ၂၀၁၆

mgyc.com

mgyc.com

မာတိကာ

- အနုပညာဖြောင့်ချက်	၁
၁။ ဂြိုဟ်ပြာစီးသူများ	၃
၂။ ဝတ်ရုံနက်နဲ့ ဇူလိုင်မိုး	၅
၃။ ဇူလိုင် ၁၉	၇
၄။ တစ်နှစ်တာမှတ်စု	၈
၅။ ဥတုပျက်ထဲက လရာသီပွဲတော်	၁၂
၆။ ခေါ်သံ	၁၄
၇။ ထီးမိုးတတ်သော စိတ်နဲ့သာ ငါတို့လမ်းလျှောက်မယ်	၁၆
၈။ မျက်ရည်စက်လက်အသံခြားတဲ့နေ့	၁၇
၉။ ၂၁ ရာစု = ၉၆ + ၄၂	၁၈
၁၀။ ဘဝဆုံမှတ် လူသား	၂၀
၁၁။ စံပယ်ရောင် ရေချိုးဆိပ်လေး	၂၁
၁၂။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်	၂၂
၁၃။ အပြာကောင်းကင် ကြယ်တမ်းချင်း	၂၃
၁၄။ မုန်တိုင်းဆန်တက် လူသားငှက်	၂၅
၁၅။ သူမရှိတော့တဲ့နောက်မှာ	၂၇
၁၆။ ဘဝကို အနိုင်ပိုင်းပြခဲ့သူ	၂၉
၁၇။ တစ်နေ့ကမှ ငါတို့ တွေ့ခဲ့ကြသေးတယ်။	၃၃
၁၈။ အနုပညာကို ဘဝနဲ့ စာလုံးပေါင်းသူ	၃၆

၁၉။	မိုးလွင်ဟန်ကလုန်း	၃၈
၂၀။	နီဝင်ဘာ ၈၊ ၂၀၁၅	၄၀
၂၁။	၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ နီဝင်ဘာ ၈	၄၂
၂၂။	မိုးပျော်ငှက်တို့ လေဆန်ခရီး	၄၄
၂၃။	အကွရာပျက်ရာသီနဲ့ စိတ်အသံမိုးမှန်တိုင်း	၄၆
၂၄။	အဝါရောင်မျက်နှာ	၄၉
၂၅။	နေဦးအယ်လ်ဘမ်	၅၀
၂၆။	အရပ်ဓာတ်ပြား	၅၁
၂၇။	တိမ်ပြွန်ထဲကလ	၅၂
၂၈။	အောက်မေ့ဖွယ်အလွမ်း	၅၃
၂၉။	ဆွတ်သံ	၅၅
၃၀။	ဖိနပ်တစ်ရန်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ	၅၆
၃၁။	ရေသောက်မြစ်မဲ့တဲ့သစ်ပင်	၅၉
၃၂။	၃၁ ကြိမ် ကြေးနန်းစာ	၆၁
၃၃။	အံ့ချော်မှု	၆၂
၃၄။	အိမ်ဖော်မလေး	၆၃
၃၅။	ခြင်မဲ့နေနဲ့သက်မဲ့ကျွန်တော်	၆၄
၃၆။	ကိုယ်ပိုင်စိုက်ခင်း	၆၆
၃၇။	နှစ်ရောင်စပ်ပုံရိပ်	၆၇
၃၈။	ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထများ	၆၈
၃၉။	ဖြတ်လျှောက်များ	၇၀
၄၀။	ငါတို့လည်းမင်းလိုပါပဲ	၇၁
၄၁။	သံပရာသီးလေးတွေ ချိုစေချင်	၇၃
၄၂။	မျိုချခြင်းများ	၇၅
၄၃။	အမြင်၌ ကွယ်နေခြင်း	၇၇
၄၄။	တစ်မနတ်လောက် သုညလာမှတ်စု	၇၉
၄၅။	အမျိုးစုံကြိုးစုန်နေကြတယ်။	၈၁
၄၆။	ကြိုးညှိတေး	၈၃
၄၇။	ပန်းခြောက်အိမ်မက်	၈၅
၄၈။	ရှာပုံတော်	၈၇
၄၉။	လွတ်နေတဲ့ခြစ်ရာ	၈၉

၅၀။ ရင်ဝေးငှက်တမ်းချင်း	၉၁
၅၁။ ဂလိုဘယ်လိုက်ရေးရှင်းဟင်းလျာ	၉၃
၅၂။ ကြယ်ယုံလူဝင်စား	၉၇
၅၃။ ကမ္ဘာကြီးလိမ့်ကျခြင်း	၉၈
၅၄။ အပေါ်စီးက ငုံ့ကြည့်ခြင်း	၁၀၁
၅၅။ ခရာသံပြာယ်ချိန်	၁၀၃
၅၆။ တောင်ဆိတ်များ	၁၀၄
၅၇။ ကျွန်တော်အဖေအကြောင်း စပ်မိစပ်ရာ	၁၀၅
၅၈။ ရင်ခူးတေး	၁၀၈
၅၉။ ကိုယ်နှင့်စပ်မိစပ်ရာ	၁၀၉
၆၀။ စကားလုံးနဲ့ ဘာသာဗေဒ	၁၁၀
၆၁။ တောင်ပတ်လမ်းမြို့ကလေး	၁၁၂
၆၂။ ဆည်းဆာဂုဏ်ရွာကလေး	၁၁၄
၆၃။ ရေနံချောင်းမြို့အထက (၁)ကျောင်း	၁၁၆
၆၄။ သားရဲမေမေ	၁၁၈
၆၅။ ဆောင်းမှတ်တမ်း	၁၁၉
၆၆။ ကျွန်တော်ဟာ ကားတစ်စီးထဲမှာ	၁၂၀
၆၇။ ကင်းခြေမြားခြေထောက်တစ်စုံနဲ့ သိုးငယ်ဝပ်ကျင်း	၁၂၄
၆၈။ မသိစိတ်ရဲ့ခူးဆွတ်မှုများ	၁၂၆
၆၉။ စိတ်နဲ့ရေးတဲ့အတ္ထုပ္ပတ္တိ	၁၂၇
၇၀။ စိတ်အသံထွက်ရုပ်ရှင်	၁၂၈
၇၁။ ရပ်နေရင်းလွတ်ကျသွားခြင်းကိစ္စ	၁၃၀
၇၂။ စိတ်ကိုရေတွက်ကြည့်ခြင်း	၁၃၂
၇၃။ ဦးထုပ်ပြောင်းပြန်ဆောင်းသူများ	၁၃၄
၇၄။ ပေးစာ	၁၃၅
၇၅။ ဖွင့်ကြည့်မိသော အတွေးတံခါးချပ်	၁၃၇
၇၆။ စကားလုံးလေလံတင်ပွဲသတိပေး ပန်ကြားချက်	၁၃၉
၇၇။ စကားပြောပြီးရင် ရေအေးအေးတစ်ခွက်လောက်တော့ ခင်ဗျားသောက်သုံးလိုက်ပါ	၁၄၁
၇၈။ အငိုက်မိသွားတဲ့အတွေးစ	၁၄၃
၇၉။ ငါတို့ရဲ့ပုံတူကမ္ဘာ	၁၄၅

၈၀၁	နစ်မြုပ်ခြင်းရဲ့အခြားတစ်ဖက်	၁၄၇
၈၀၂	ဇာတ်ကြမ်းနှင့်ပရိသတ်ဖိလင်	၁၄၉
၈၀၃	ရေဘေး	၁၅၄
၈၀၄	တွန့်ခေါက်ဖြစ်စဉ်	၁၅၇
၈၀၅	ပလောင်းများတံပုံတူကိုယ်ရိပ်	၁၅၉
၈၀၆	ငါးသလောက်စားသူများ	၁၆၁
၈၀၇	သူ့ရေစီးကိုယ့်ရေစီးနှင့်သာ	၁၆၃
၈၀၈	အနုပညာကသိုက်ရှုကြည့်ခြင်း	၁၆၅
၈၀၉	အနုပညာဆပ်ကပ်သမား	၁၆၇
၈၁၀	ကျေးလက်ကအိမ်ကလေး	၁၆၉
၈၁၁	ဧည့်ခန်း	၁၇၀
၈၁၂	နယ်သူနယ်သား	၁၇၁
၈၁၃	အိမ်ဝေးအိမ်သား	၁၇၂
၈၁၄	အိမ်သူအိမ်သား	၁၇၄
၈၁၅	အိမ်နံပါတ်၉၅၀	၁၇၅
၈၁၆	သင်းကွဲလွမ်းတေး	၁၇၇
၈၁၇	အိမ်အပြန်လမ်းတွေမှာ	၁၇၉
၈၁၈	နေ့ပိုင်း	၁၈၁
၈၁၉	ညပိုင်း	၁၈၃
၈၂၀	ဘဝသရုပ်ဆောင်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရဲ့ကျောရိုးမဲ့ဖြစ်စဉ်	၁၈၅
၁၀၀၀	ခေါင်းစဉ်တပ်လို့မရ	၁၈၆
၁၀၀၁	ရန်ကုန်ပန်းဆိုးတန်းရိုက်ကွင်း	၁၈၈
၁၀၀၂	ခေတ်သစ်ပုံပြင်ဖတ်စာထဲကလူငယ်လေးနှစ်ဦး	၁၉၀
၁၀၀၃	ခရီးသွားလူနှစ်ယောက်ပုံပြင်	၁၉၂
၁၀၀၄	မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်စကားပုံပြင်	၁၉၄
၁၀၀၅	ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့လူကြီးဖတ်စာ	၁၉၆
၁၀၀၆	အဝေးပျံယာဉ်ဘီးလိမ့်သံ	၁၉၈
၁၀၀၇	ကြော့သံ	၂၀၀
၁၀၀၈	ဘတ်စ်ကား	၂၀၂
၁၀၀၉	အသံတိတ်ရင်ခုန်ခြင်း	၂၀၄
၁၀၀၀	မြူသီးစားကောင်းကင်	၂၀၆

၁၁၁။	လက်တွဲဖော်	၂၀၇
၁၁၂။	မင်းရင်ထဲ ငါတခဏဝင်ကြည့်	၂၀၈
၁၁၃။	မိုးတိတ်တေးလွမ်းချင်း	၂၁၀
၁၁၄။	ရင်သီကြိုးငှက်ဝါမလေး	၂၁၁
၁၁၅။	မျက်ဝန်းပြာရဲ့ချိန်စာ	၂၁၃
၁၁၆။	ချစ်သူဖိတ်စာ	၂၁၄
၁၁၇။	ရင်ခတ်ပန်း	၂၁၆
၁၁၈။	စုန်းပြုံးည	၂၂၀
၁၁၉။	ပိတောက်ဝါသံကြိုးစား	၂၂၃
၁၂၀။	ဂလိုဘယ်လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ	၂၂၅
၁၂၁။	အချိုးကျဖြစ်စဉ်	၂၂၇

mgyc.com

mgyc.com

အနုပညာဖြောင့်ချက်

ခေတ်ဆိုးကြီးထဲ ပြေးပြေးလွှားလွှား
 နှစ် ၃၀ နီးပါးကာလယန္တရား၌
 ဘဝဒုက္ခခါးစည်းခံယူကာ
 အနုပညာချစ်စိတ်ကဲ၍
 ဖန်တီးရေးသားဖြစ်ခဲ့သော
 ကဗျာများအား
 ၁၉၉၉ ခုနှစ်မတိုင်ခင်က
 ထွန်းနိုင်နောင်(ရေနံချောင်း)၊
 သို့ပြီးနောက်
 လင်းထိပ်သျှင် အမည်ခံယူ၊
 ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင်
 လွန်းသော်ကမိုး အမည်ပြောင်းပြီး
 ပုံနှိပ်လောက ဖြတ်သန်းခဲ့ရသမျှ
 ထိုအနုပညာအားလုံးကို
 ယခု တစ်စုတစ်စည်းတည်းပေါင်းကာ
 စုစည်းတင်ဆက်ထားသည့်
 ကျွန်တော်၏ကဗျာများကား
 လူတစ်ယောက်၏စိတ်ကို
 ကြိုးညှိတေးအဖြစ် ညှို့ယူ၍ ခံစားမှုဆင့်ပွားစေလျှင်ပဲ

အလျော်အစားကြီးခဲ့သော
 ကျွန်တော်၏
 ကဗျာဆရာဘဝအား
 ကျေနပ်ပီတိဖြစ်မိပါ၏။

အမှောင်ခေတ်တစ်လျှောက်လုံး
 မိသားစုအကျိုးစီးပွားမငဲ့
 တာဝန်မဲ့ခဲ့ပြီး
 ကဗျာဆရာဘဝခံယူခဲ့သူ
 သားမောင်ကျွန်တော့်ကို
 မငြိုငြင်သည့်အပြင်
 ပို၍တောင် မေတ္တာကဲချစ်ခဲ့သော
 တောင်သူဦးကြီး မိဘနှစ်ပါးဖြစ်ကြသည့်
 ဖေဖေဦးထွန်းနှင့် မေမေဒေါ်ခင်စန်းမိတို့ကို
 ဤကဗျာစာအုပ်ဖြင့်
 ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ဆပ်
 ဂုဏ်ပြုလိုက်ရပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်
 လင်းထိပ်သျှင်
 (၂၀၁၆)

ဂြိုဟ်ပြာစီးသူများ

ပျံသန်းငှက်တိုင်းဟာ
 မုန်တိုင်းကို ဆန်ရဲရမယ် . . .
 ကိုယ်တွေ့ခေတ်မုန့်ဖုတ်ဖိုက
 ရသာအာရုံခြောက်ပါး သင်းမုန့်လေးတွေ
 ကိုယ်ရိပ် မီးကင်ခံ ထုတ်လုပ်ရမယ်
 ဒါ . . . ခင်ဗျားတို့အလုပ် . . . ။

ထိုင်ခုံမက် စားသုံးသူလူတန်းစားထဲမှာ
 ခင်ဗျားတို့ ကမ္ဘာဟာ ခါးချင်ခါးလိမ့်မယ်
 သစ္စာမက် စားသုံးသူလူတန်းစားထဲမှာ
 ခင်ဗျားတို့ ကမ္ဘာဟာ ချိုမွှေးသင်းနေမယ်
 ဒါ . . . ခင်ဗျားတို့ ယုံကြည် . . . ။

သူရဲကောင်းတိုင်းဟာ
 ကမ္ဘာသစ်ကို ထုဆစ်ရဲရမယ်။
 ဟေ့ . . . တိုးဝှေ့ကြ
 ဟေ့ . . . ထိုးနှက်ကြ
 ဟေ့ . . . ချီတက်ကြ
 ဟေ့ . . . စွန့်စားကြ
 ကျားမြီးရှည် ညမင်းကြီးမှာ
 ခင်ဗျားတို့ဟာ သွေးရောင်လဝန်းလေ . . . ။

ဟောဒီမှာ
 ကြမ္မာဘီး ရဟတ် တစ်ပတ်အရပ်မှာ
 ခင်ဗျားတို့ ဖတ်စာဟာ
 ကမ္ဘာဖြူရဲ့ ကျမ်းစာ ဖြစ်မှာလေ
 ဒါ . . . ခင်ဗျားတို့ မှတ်ပွားစေ။ ။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှ ထုတ်ဝေသည့်
 စာဆိုတော်နေ့အထိမ်းအမှတ် ကဗျာစုစာအုပ်မှ
 ၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၁ ရက်
 (၈-၁၂-၉၉)

ပြိုဟ်ပြာစီးသူများ (ကဗျာပြခန်း)
 ဤကဗျာကား အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှ ထုတ်ဝေသည့် စာဆိုတော်နေ့အထိမ်းအမှတ်ကဗျာစုစာအုပ်တွင် ထည့်သွင်းပုံနှိပ်
 ဖော်ပြပါရှိသောကြောင့် စစ်တရားရက အကန့်အသတ်မရှိ ပိတ်ပင်ခံခဲ့ရသည့် စာရေးသူ၏ ပင်မရေးစီးအနုပညာ
 ကလောင်အမည် ထွန်းနိုင်နောင်(ရေနံချောင်း)နှင့် ကဗျာဆရာဘဝကို လူထုရွှေ့ရွှေ့နိုင်ငံရေးအသိစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အနုပညာ
 မှတ်ကျောက်တင်ခံခဲ့ရသော ကဗျာတစ်ပုဒ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဝတ်ရုံနက်နဲ့လူလိုင်မိုး

မဝေးလှသော်လည်း
 အများခံရဆဲ ရောင်ခြည်ဦး အိပ်မက်တစ်ခုအတွက်
 ပေးဆပ်မှုက အဆမတန်ရှိလိမ့်ဦးမယ်
 မိုးစစ်စစ်မဟုတ်သောဥတုက
 သားဆက်သစ်ချ ကမ္ဘာမြေကို ကျုံးသွင်းလို့။

ဖြစ်ပုံဆန်းကြယ်
 ပုံဖွက်ခဲ့ပေါင်းများချေပြီ
 ကျွန်ုပ်တို့ ငိုချင်း သီကျုံးရင့်ရာ လမြတ်ချိန်ခါလည်း
 အယုံသွင်းအထောင်းခံရပေါင်းများလှပြီ
 စဉ်းစားကြည့်လေ
 တော်ဝင်ပန်းပွင့်တို့ ကြွေလွင့်မြေခရာ
 ရင်နှင့်ကြေကွဲဖွယ်ရာ နေ့ရက်ဆိုသော်ငြားလည်း
 မင်းခမ်းမင်းနားသဘင်တွေ ဘယ်မှာမှမတွေ့ရ
 ဥဩဆွဲသံတွေ ဘယ်မှာမှ မတွေ့ရ
 လူထုခြေသံတွေ ဘယ်မှာမှမပန်ဆင်ရ
 လူဖြစ်ရှုံးတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနဲ့ပဲ
 ဂန္ထဝင်မြောက် လွမ်းချင်းမြင်ကွင်းများ
 ဝေဝါးဝါး ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြီ။

'ဒီနေ့ ဘာနေလဲလို့' မေးခွန်းထုတ်ကြည့်ပါ
 လူတိုင်းရဲ့ နှလုံးသားထဲသန္ဓေတည်ရှိပေမယ့်
 လူတိုင်းရဲ့ မျက်လုံးထဲ၌ ဆိတ်သုဉ်းကွယ်ပျောက်နေဆဲ
 ဖြစ်နိုင်ချေကတော့
 မဖြစ်နိုင်ချေတွေချည်း သွန်ချတတ်တဲ့
 ဥတုမစစ်တဲ့ ဟောဒီမိုးရွာသွန်းဖြိုးဟန်
 ဝီလိန်ဆန်လွန်းလို့ပေါ့။

ခက်ပုံက
 မဟာမျိုးနွယ်ဆန်ဆန် မျက်ရည်စက်တွေ
 ကျွန်ုပ်တို့ မျက်နှာပြင်ထက်မှာ စိမ့်ဝင်မစီးကျတာ
 ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်မြီးခေတ်ကာလ ရှည်ကြာခဲ့ပြီ
 လူစဉ်မမီတဲ့ သစ်ပင်တွေ
 မိုးအတုရဲ့အလှည့်စားထဲမှာ
 မီးမောင်းကျိုးပျက်ဘဝ လူဝင်စားတဖြစ်လဲလို့။

(၅၃)နှစ်မြောက် ဘာလာနည်နေ
 အမျိုးသားဒီပိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်
 အဖွဲ့ဝင်များ ဖတ်မှတ်ဖွယ်ရာ
 ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊
 ဇူလိုင်လ (၁၉) ရက်နေ့

ဇူလိုင် ၁၉

မနက်တစ်နေ့က အဖြစ်အပျက်တစ်ခုပမာ
 မကြာသေးသလို မှတ်ထင်နေမြစိတ်အနာ
 အတိတ်အရိပ်ဆိုးကြီးတစ်ခုအဖြစ်
 မတိတ်နိုင်မျက်ရည်မိုးထဲ
 ရုပ်ကြွင်းစုနှယ် ကျန်ရစ်ဆဲ
 နေ့ခင်းကြောင်တောင် အမှောင်ထုဆောင်ကြဉ်း
 ပြင်းထန်လှုပ်ပွက်မိုးစက်ဖွဲဖွဲ လေပြည်ဆော်သွင်း
 ကြယ်စင်တစ်သင်းကြွေကျမြေခဲရော
 ကမ္ဘာမကျေစရာ ငါတို့နိုင်ငံတည်ရှိနေသရွေ့
 ဘယ်တော့မှမေ့မရနိုင်တဲ့ ရက်စွဲတစ်ခုရယ်ပါ။

ခေတ်ရနံ့မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၁၅၊ ဇူလိုင်လ၊ ၂၀၁၅

တစ်နှစ်တာမှတ်စု

ဇန်နဝါရီလထဲမှာ
 လွတ်လပ်ရေးအရသာနဲ့
 ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့စိတ်နှလုံးသား
 ငါ့ကိုလူသားဆန်စေခဲ့တယ်။

ဖေဖော်ဝါရီလထဲမှာ
 ပင်လုံညီလာခံနဲ့
 ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ရဲ့
 စံထားစရာရုပ်ပုံလွှာများတည်ခင်းရာ
 ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်များ
 ငါ့ကိုပြည်ချစ်စိတ်ထားမွေးဖွားတတ်စေခဲ့တယ်။

မတ်လထဲမှာ
 ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်နဲ့
 မတရားဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်
 ပြည်သူ့ကိုကုပ်သွေးစုပ်ခြင်းများ
 ရွံ့မုန်းချေမှုန်းလိုစိတ် အမျိုးသားရေးစိတ်ထား
 ငါ့ကိုသွေးကစကားပြောစေခဲ့တယ်။

ဧပြီလထဲမှာ
 ပိတောက်ပန်း
 နွေဦးအသစ်
 နှစ်သစ်စိတ်သစ်လူသစ်
 ညစ်ထေးမှုလောကပြတင်း

အလင်းဆောင်ကြဉ်းခြင်းများ
ငါ့ကိုအနာဂတ်တံခါးဖွင့်တတ်စေခဲ့တယ်။

မေလထဲမှာ
ဒီပဲယင်းအကြမ်းဖက်မှုဖြစ်ရပ်ဆိုးနဲ့
အာဏာရှင်စနစ်ဆိုး
သမိုင်းဆိုးဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များထဲ
တိုင်းပြည်လည်းကြေ
လူတွေလည်းသေ
သွေးစွန်းမြေဖြစ်တည်ခဲ့ပုံ
ငါ့ကို ယုံကြည်ချက်ခိုင်မာသူ ဖြစ်စေခဲ့တယ်။

ဇွန်လထဲမှာ
စနစ်ဆိုးတစ်ခုရဲ့ဝါးမျိုခြင်း
ကံ့ကော်မြေသွေးစွန်းထင်းခဲ့ရာ
တော်လှန်ရေးအသိစိတ်နဲ့
စစ်အာဏာရှင် ချေမှုန်းလိုစိတ်များ
ငါ့ကိုသူရဲကောင်းတို့ ထုံးနှလုံးမှုစေခဲ့တယ်။

ဇူလိုင်လထဲမှာ
အရိုင်းဆန်နေ့ရက်ဆိုးနဲ့
အာဇာနည်များဆုံးရှုံးသွားခြင်းတို့
အတိတ်သမိုင်းစံတန်ဖိုးများ
ငါ့ကိုနိုင်ငံသားပီသစေခဲ့တယ်။

သြဂုတ်လထဲမှာ
 ခွပ်ဒေါင်းတေးသံ
 မိုးခြိမ့်ခြိမ့်ညံ
 စစ်ဖိနပ်နင်းသံများနဲ့
 တက္ကသိုလ်မြေငရဲတွင်းကျသံ
 သွေးမီးလျှံတဝင်းဝင်း
 ကမ္ဘာမကျေသီချင်း
 ငါ့ကိုအလင်းပွင့်ဆည်းဆာဖြစ်တည်စေခဲ့တယ်။

စက်တင်ဘာလထဲမှာ
 အဝါရောင်ဝါးမျိုခြင်း
 အနီရောင်မြင်ကွင်း
 အနက်ရောင်သီချင်း
 လောကအမှောင်တိုက်ခွင်းသံများနဲ့
 ဆုံးခန်းမတိုင်သေးတဲ့
 မိစ္ဆာတိုင်းပြည် သွေးမျက်ရည်စီးဆင်းမှုများ
 ငါ့ကို တရားသောစစ်ပွဲဆင်နွှဲလိုစိတ်ကြီးမားစေခဲ့တယ်။

အောက်တိုဘာလထဲမှာ
 အဖြေမရှာနိုင်သေးတဲ့
 အိပ်မက်အသေနဲ့
 အရိပ်မဲ့ကြွေသံများ
 ငါ့ကိုခံစားမှု အသစ်ဖြစ်တည်စေခဲ့တယ်။

နိုဝင်ဘာလထဲမှာ
 ဒီမိုကရေစီတောလားတစ်ပုဒ်
 ရွာအပြင်ထုတ်အမိုက်ဇာတ်ရုပ်နဲ့

စစ်ဘီလူးတို့တောခြောက်သံ
လူသားစားဖို့ မာန်ဖိသံများ
ငါ့ကိုလေဆန်လမ်းပျံသန်းငှက်ပိသစေခဲ့တယ်။

ဒီဇင်ဘာလထဲမှာ
သွေးညှီနံ့သင်းနေတဲ့
နှင်းခါးစက်တို့ အိပ်မက်ခေါ်သံနဲ့
စစ်မီးလျှံသင့်ဝိညာဉ်အော်သံ
ငါ့ကိုတိုက်ပွဲပျော်ခြေသံပိသစေခဲ့တယ်။

အဲဒီလို
ဆယ့်နှစ်လရာသီထဲက
တစ်နှစ်တာအတွေးမှတ်စုထဲမှာ
ငါက ငါ့ကိုပွင့်ခြင်းနဲ့
ကြွေခြင်းမှာ အားထည့်ခဲ့လို့
တို့မြေမှာ တို့တစ်တွေသွေးစီးကျသံဟာ
စစ်ဘီလူးတွေ
ဘယ်လောက်ပဲ မျိုးတုံးအောင်သတ်ဖြတ်
မျိုးဆက်မပြတ်
ရပ်တန့်မသွားဘဲ
အမြဲခွပ်ဒေါင်းမာန်ဖွဲ့ကာ
မြေမှာအရိုးစွေးသွားကြလည်း
လဲကျပြန်ထ စိတ်ကိုင်းဆက်ပွင့်သံများ
မိုးထက်ယံ ပဲ့တင်ညံနေဆဲပင်။

ခေတ်ရနံ့မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ၂၀၁၅

ဥတုပျက်ထဲက လရာသီပွဲတော်

ပျော်ရွှင်မှုတွေ
 ဆာလောင်နေကြလည်း
 တက်ခေတ်လူတိုင်းမှာ
 အလင်းပြတိုက်ဟု တင်စားခေါ်ရာ
 ပွဲတော်စစ်စစ်နဲ့ ဒီလရာသီ
 ရင်ခုန်ခွင့်များလွဲချော်တုန်း...။

အိမ်ခြံဝတိုင်းမှာလည်း
 'သတိ-ခွေးကိုက်တတ်သည်' ဆိုတဲ့
 ဆိုင်းဘုတ်တွေလဲ ချိတ်ဆွဲထားတာ မမြင်ကြရတော့
 မာန်ထောင်ခြင်းတွေနဲ့
 မိသားစုတိုင်း စိတ်အဆာဖြေပုံများ
 အိပ်မက်နှင်းဆီနဲ့ အနာဂတ်အတွက်တော့
 သွေးရိုးသားရိုးဖြစ်စဉ်မဟုတ်တန်ရာဘူး။

ပျံသန်းငှက်တို့ သွေးကျစရာလား
 ထမင်းရှင်ကို ကာပြန်လုပ်သူများ
 တောလှည့်သားရဲ ရှာထွက်ရာ

ပွဲတော်အတုနဲ့ ဒီလရာသီ
 အပ်ဖျားပေါ် မုံညင်းစေတင်သလို
 ဘဝတွေ လမ်းလျှောက်ကျင့်ရလည်း
 ထမင်းသိုး ဟင်းသိုးစားပြီး
 မျှော်လင့်ခြင်းတွေ
 ရွက်လွင့်ခွင့်ရှိတုန်း...။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ
 သွေးစုပ်ရက်စက်ခြင်း ပြည့်နှက်နေတဲ့
 ဥတုပျက်ထဲက
 ပွဲတော်နဲ့ ဒီလရာသီမှာ
 အမှန်တရားကို ထီးဆောင်းကြသူတိုင်း
 ကိုယ်နဲ့စပ်မိရာမြင်ကွင်းအားလုံးဆီ
 နားစွင့်ကြ... နားစွင့်ကြ
 ခင်ဗျားတို့တစ်တွေ
 အိပ်မက်သစ်သီးစားပွဲတော်ခင်းကျင်းမယ့်
 ဒီလရာသီမှာ...။ ။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှထုတ်ဝေသည့်
 (၅၇) နှစ်မြောက်ပတ်ဆစ်တော်လှန်ရေးနေ့
 အထိမ်းအမှတ်ကဗျာစု

ခေါ်သံ

ပန်းတွေလှိုင်လှိုင် ပွင့်ကြတာပဲ
 တို့တစ်တွေ ဥယျာဉ်တော်မှာ မြင်ရပေမယ့်
 ပန်းခိုးချိုးသူတွေသာ
 ဘုရားပန်းအိုးထိုး ကုသိုလ်ယူခွင့်ရနေကြတာ...။

လူတန်ဖိုးကို သုညမှတ်သူများလာလေလေ
 တို့တစ်တွေ လူစဉ်မမီနိုင်လေလေ...။

ဘဝ၊ ပညာ၊ အတွေးအခေါ်၊ အသိဉာဏ်
 စိတ်ဓာတ်၊ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ၊ လူငယ်မှတ်စုများ
 မျိုးဆက်တစ်ဆက်ပြုန်းသည်ထိ ဖိနှိပ်ဖျက်ဆီးခံထားရ
 တို့တစ်တွေ အရပ်ပုသထက် ပုလို့လာကြပြီ...။

ရှုကြလော့
 မိုးမလင်းသေးခင်
 သူသူကိုယ်ကိုယ် လူစိတ်ကင်းမဲ့စွာ ခေါင်းပုံဖြတ်
 စရိုက်ပျက်အရပ်ဇာတ်သွတ်သွင်း(ခင်းကျင်း)
 ဟောဒီ... ဒေဝဒတ်တို့ ပဉ္စလက်ညွတ်ကွင်းထဲမှာ...။

ရှုကြလော့
 မိုးချုပ်ပုံဆန်းကြယ်
 ဝိလိန်တွေဈေးဝယ်ထွက်ကြ
 ငွေကြေး၊ ကာမ၊ ဣတ္ထိယ၊ မာယာ၊ သစ္စာဖောက်
 ဟောဒီ . . . ကြွရုပ်ညရင်ခွင်မှာ . . . ။

တိုက်ပွဲရင်ခုန်ဖက်တို့ရေ
 တို့တစ်တွေ ဆိုနေကျသီချင်း
 ရာစုနှစ်ရှည်ကြာ ငြိမ်းချမ်းရေးပန်းခင်း
 ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်ဝတ်ရုံဖြစ်စေဖို့
 သမင်မွေးရင်း ကျားစားရင်း
 မှုဆိုးသတ်ကွင်း တည်လှစ်ရမှာ
 အမှန်တရားချစ်မြတ်နိုးသူတွေသာ
 အလံထောင်လိုက်ခဲ့ကြတော့
 တို့တစ်တွေလက်ချင်းချိတ်လို့
 အောင်ပွဲရသည်ထိ
 ခေါ်သံတွေကြွေးသိရဦးမယ်။

တမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှထုတ်ဝေသည့်
 မြန်မာနိုင်ငံတမျိုးသမီးများနေ့
 တမှတ်တရကဏ္ဍာစု

ထီးမိုးတတ်သောစိတ်နဲ့သာ ငါတို့လမ်းလျှောက်မယ်.....

စက္ကူပေါ်မှာ ပွင့်တဲ့ပန်းရုံလေး
 ငါ့ညီလေးရဲ့အလှမျက်နှာ
 နွေဦးမှာ ပွင့်အားကောင်းချင်ရဲ့
 ထိုနည်းတူပဲ
 လွတ်နေတဲ့ အပေါက်လေးတစ်ပေါက်မှာ
 မင်းရဲ့မျက်လုံးတွေ ချိတ်တွယ်လိုက်ပါ
 ကြယ်စင်တွေလို မှောက်မိုက်ညထဲ
 မင်းရဲ့ခြေသံတွေ တောကစားလိုက်ပါ
 အိမ်လေးတစ်လုံးထဲ ကကွက်ကကြိုးဆင်ဖို့
 မင်းရဲ့ပုံရိပ်လေး ချိုးဖြူရုပ်တုဖြစ်လဲလိုက်ပါ
 ငါတို့တစ်တွေရဲ့ တူရူရာအရပ်မျက်နှာဘက်မှာ
 “သတိ-ဤအိမ်သည် ခွေးကိုက်တတ်၏”
 ပုခက်လွဲသားချောတေးသီမယ့်
 အမေတစ်ယောက်ရဲ့ သံမဏိလက်ပေါ်မှာ
 ကြာလိုပွင့်ဝေမယ့် အနာဂတ်အသစ်ကမ္ဘာ
 ညီလေးတို့ချစ်သော ငါတို့ဟာ
 မိုးပြိုမှာကို တွေးမကြောက်သူတွေပဲ မဟုတ်လား . . . ။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှထုတ်ဝေသည့်
 ၆၃ နှစ်ပြောက် လွတ်လပ်ရေးနေ့ကဏ္ဍများ
 ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်၊ ၂၀၁၁

မျက်ရည်စက်လက် အသံခြားတဲ့နေ့

တကယ်ရွာတာပဲလား
 ရွာချင်ဟန်ဆောင်တာပဲလား
 ဒီမိုးက သြဂုတ်သီချင်းတစ်ပုဒ်
 မကြားတကြား ဆိုသွားပေါ့. ။
 ကမ္ဘာဟောင်း ကမ္ဘာသစ် ခရီးသွားဟန်လွဲ
 ရပ်ထဲရွာထဲမှာ အသံတွေတိုးတိုက်နေ
 'သပြေညို'ကို ချိုးခူးရက်ပ
 'လယ်စောင့်တဲလေး'ကို ဖြိုဖျက်ရက်ပ
 'ပျဉ်းမငုတ်တို' ကို ဖယ်ကြဉ်ထားရက်ပ
 'ဖိုးမောင်ပြန်လာပြီ' မြင်ကွင်းချပ် ပြုပ်ချီပေါ်ချီ
 အန္တိမ မျက်ရည်စက်လက် ဒီမိုးစွေဟန်
 လူတကာ ရင်အပူပျိုးစေခဲ့ပေါ့. ။
 ရေစိုပျက်အကွရာရှင် စာဆိုအဘိုး
 ဒီမိုး ဘယ်လောက်ပင်စွေစွေ
 ရာစုသစ် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်တိုင်း
 အလင်္ကာတေးအလှဖွဲ့
 လူတကာ့စိတ်နှလုံးသားကို
 ဖမ်းစားလှုပ်ကိုင်နေမည်သာ. ။
 (ခေတ်စမ်းကဗျာစာဆိုဆရာကြီး မင်းသုဝဏ်သို့.)

ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်း
 ဇူလိုင်၊ ၂၀၀၆
 mgjoe.com

၂၁ ရာစု = ၉၆ + ၄၂

တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့
 စိတ်နှင့်စရာတွေ များများလာ
 တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်
 ကျွန်ုပ်တို့ မြစ်ကမ်းပါးတွေသာ အတိုက်စားခံရ
 အစားထိုးမရတဲ့ ပျောက်ဆုံးမှုကြီးမျိုး
 မရဏမင်းရဲ့ အလှည့်စားထဲမှာ။

အကြောင်းမဲ့ သက်သက်လည်း ဖြစ်နိုင်ရဲ့
 အဓိပ္ပါယ် ရှိရှိလည်း ဖြစ်နိုင်ရဲ့
 အို. . . ပြိုဆင်းရွာတဲ့ ပဇ္ဇန်မိုး
 “သပြေညို” ကိုလည်း ချိုးယူလိုသွားချေပြီ
 “ဂျပန်ဆင်ထိပ်က လရိပ်ပြာ” ကိုလည်း ဆွတ်ခြွေလို သွားချေပြီ
 ဟိရိုရှီးမားမှာ စွေခဲ့သော မိုး
 ဂျေရုဆလင်မှာ စွေခဲ့သော မိုး
 အာဖဂန်မှာ စွေခဲ့သော မိုး
 နယူးယောက်မှာ စွေခဲ့သော မိုး
 ခုလို ကျွန်ုပ်တို့ မြေမှာစွေတဲ့ အသင်ပဇ္ဇန်မိုးလောက်
 နှင်းဆီမျက်ရည် မသင်းပျံ့ဘူးလေ။

စကားလုံးတွေထဲမှာ ဂန္ထဝင်ပြတိုက်ကြီး ဖြစ်နေမယ့် ထို ၉၆
 အသံတွေထဲမှာ ရာစုသစ် အဘိဓာန်ကြီး ဖြစ်နေမယ့် ထို ၄၂
 သဘာဝတရားကို သဘာဝဖြစ်စဉ်က ချေဖျက်ပုံမျိုး
 ဧည့်ခန်းတစ်ခုထဲကနေ ဧည့်ခန်းတစ်ခုဆီသို့
 ဝိဘန္ဓရသ အခင်းအကျင်းဖွဲ့ ထွက်ခွာသွား
 ယဉ်ကျေးမှုချင်း စစ်ခင်းနေတဲ့ ရာစုသစ်ကြီးရယ်
 နွေဦးသစ် ဆစ်ထုနေတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်တွေရယ်
 အလွမ်းစိမ်းစိမ်း နှုတ်ဆက်တေးဖွဲ့သီလို့
 မိုးစိမ်းစိမ်းထဲမှာ ကျောတစ်မုံစိမ့် ထားရစ်ခဲ့ပြီ။

(ခေတ်စမ်းကဗျာစာဆို ဆရာကြီးမင်းသုဝဏ်နှင့် ဂီတအနုပညာရှင်
 ထူးအိမ်သင်တို့နှစ်ဦး ကွယ်လွန်ခြင်းအမှတ်တရ ရေးဖွဲ့ခြင်း)

မနုစာရီမဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၃၆၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၂၀၀၄

ဘဝဆုံမှတ်လူသား

မိခင်ဝမ်းကြာတိုက်မှသည်
 ပုခက်တွင်းကနေ
 ကမ္ဘာအိုမှ ကမ္ဘာသစ်ဆီသို့
 သံမဏိလက်တစ်စုံဖြင့်
 ပခုံးပြောင်းသယ်ဆောင်ကြမယ့်
 ဧည့်ခန်းဆောင်ရှင်ကြီးသာပင်။ ။
 ဟစ်တလာမှာလည်း မိခင်ဖခင်ရှိခဲ့
 မော်စီတုံးမှာလည်း မိခင်ဖခင်ရှိခဲ့
 ချီဂွေဗားရားမှာလည်း မိခင်ဖခင်ရှိခဲ့
 ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာလည်း မိခင်ဖခင်ရှိခဲ့
 သို့သော်ငြားလည်း
 အမည်ပေါက်တာချင်းတော့ အတူတူ
 အတ္ထုပ္ပတ္တိကောင်းခြင်း ဆိုးခြင်း၌
 သားမြတ်သားမိုက် ဝိသေသကွဲပြားခြင်းထက်
 စိတ်အရောင်လွင့်ဖို့သာ အရေးတကြီးအရှိအပ်ဆုံး
 ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပြောမယ့် ကိုယ့်အကြောင်းက
 မိမိဖြတ်သန်းခဲ့ရာ ခေတ်ပြတိုက်ထဲမှာ
 ရာဇဝင်ဟာ ရာဇဝင်ဆန်ပြီး
 လူသားဟာ လူသားဆန်မယ်ဆိုရင်
 လူကြီးဖြစ်လာမယ့်ကလေးတိုင်း
 အသေမြတ်တဲ့ ဘဝဆုံမှတ်လူသား မုချဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်၊ ၂၀၀၅

စံပယ်ရောင် ရေချိုးဆိပ်လေး

‘လူသားတိုင်းဟာ
 နိုင်ငံရေးသတ္တဝါတွေပဲလေ’
 ခွပ်ဒေါင်း အဆင်းဖွဲ့
 မိတ်ဆွေ တစ်သင်းတို့ရေ
 အသင်တို့လိုအင်ဆန္ဒအတိုင်း
 တိုးတိုးဝင်ဝင်သွားလည်း ကိစ္စမရှိ
 ထွက်ထွက်ခွါသွားလည်း ကိစ္စမရှိ
 ဆည်းဆာပျောက်တဲ့ နေ့ရက်များလိုပဲ
 သူ့အရိပ်ဟာ ပြန်ပြန်စိမ်းစိုပြနေမြဲ . . . ။
 ‘တစ်ခုခုကို ရလိုချင်ရင်
 တစ်စုံတစ်ရာတော့ ပြန်ပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်’
 ခွပ်ဒေါင်း အဆင်းဖွဲ့
 မိတ်ဆွေ တစ်သင်းတို့ရေ
 လှိုင်းနဲ့ကမ်းပါးလို
 အလှတရားကို အငြင်း(အမုန်း)ပွားနေလည်း ကိစ္စမရှိ
 ဒိုက်အုပ်နဲ့ရေသာလို
 သင်္ဘောရတရားကို ရမ္မက်ပွားနေလည်း ကိစ္စမရှိ
 ကမ်းပျော်ငှက်တွေ အုပ်ဖွဲ့ပျံသန်းတဲ့
 စိန်ပန်းနီဝေစည်သော နေ့ရက်များလိုပဲ
 သူ့အပြုံးဟာ ပြန်ပြန်အခက် အညွန့်နုပျိုဝေပြစမြဲ . . . ။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှထုတ်ဝေသည့်
 ၆၆ နှစ်မြောက် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်မွေးနေ့
 မြန်မာနိုင်ငံအမျိုးသမီးများနေ့ အထိမ်းအမှတ် နွေဦးဘိုးဝေမွေးနေ့ကဏ္ဍ ၆၆

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

တိမ်ရည်ကိုသောက်
 မိုးကိုဖောက်၍
 ကြယ်လောက်နီးပါး
 တောက်ပအားပြင်း
 အမှောင်ခွင်းသည့်
 လတစ်စင်းမည်
 အောင်ဆန်းသွေးမို့
 နီးစွေးသည်
 သူမနာမည်
 ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံရဲ့
 မြတ်မိခင်
 ငါတို့အားလုံးအတွက်
 အနာဂတ်ပန်းဥယျာဉ်
 စင်ကြယ်စွာသီးပွင့်ဖူး
 နွေဦးအသစ်နှင့်
 အတူရှိနေပေတည်း။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှထုတ်ဝေသည့်
 ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ၊ ၆၅ နှစ်ပြည့်မွေးနေ့
 အမှတ်တရကဏ္ဍစုစည်းမှု ၁၉-၆-၂၀၁၀

အပြာကောင်းကင်ကြယ် တမ်းချင်း

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ
 အလံတိုင်တစ်ခု
 လူ့အဖွဲ့အစည်း
 မပြီးဆုံးသေးတဲ့
 ဒီမိုကရေစီ လူထုတော်လှန်ရေး
 သွေးနဲ့ သမိုင်းသစ်ရေးနေတုန်းမှာ
 အပြာရောင်ဝတ်စုံနဲ့
 စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆိုးကို
 ရဲဝံ့စွာ အာခံကာ တွန်းလှန်ဖြူ
 ဆံဖြူဖြူ မနောဖြူဖြူ
 ငါတို့အဘိုးအို
 သံမဏိလူသား
 နိုင်ငံသားကောင်းတစ်ယောက်
 ခန္ဓာဝန်ချပျောက်ဆုံးသွားရာ
 မြန်မာပြည်တစ်ဝန်းလုံး ယူကျုံးမရစွာ
 တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားခဲ့ပေါ့ . . .

ပြည်သူ့ပြည်သားကိုယ်စီ
 မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်ဖြစ်လို့
 ကျမှက်ရည်
 မီးပင်လယ်ဖြစ်တည်ခဲ့ပေါ့

သူ့လို လူစား
 သူ့လို နိုင်ငံချစ်စိတ်ထား
 သူ့လို နိုင်ငံရေးနှလုံးသား
 သူ့လို လူဂုဏ်သိက္ခာ
 သူ့လို လူသားခွန်အား
 တစ်ခေတ်တစ်ယောက်ထွန်းပေါက်ဖွားဖို့
 ရာစုနှစ်ချီ စောင့်မျှော်ရည်လည်း ရနိုင်ခဲ့တာမို့
 ရဲရဲဖောက် သားကောင်းဇာနည်
 ရဲရဲတောက် မျိုးချစ်အာဖာနည်
 မြန်မာပြည်တည်သရွေ့ သမိုင်းအချိုးအကွေ့ထဲမှာ
 မေ့ပျောက်လို့မရနိုင်တဲ့ ရုပ်ပုံလွှာ

ဒါကြောင့်မို့လို့
 “ရဲ . . . ဇွဲ . . . ဉာဏ် . . . စည်း . . .
 မကြောက်တရားတေးကဗျာ
 မီးလျှံထဲက ကြာ”ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့သီကြွေးစကား
 ငါ့နှလုံးသား၌ မှတ်သားမြဲမြဲ
 ဒီမိုကရေစီအောင်လံ မြန်ပြည်တစ်ဝှမ်းမှာ
 တူယှဉ်ကာ ညီညာစွာ စိုက်ထူကြပါစို့ ။ ။

သံမဏိကြယ်ပြာ
 ဟံသာဝတီဦးဝင်းတင် (၁၉၃၀-၂၀၁၄) သို့
 ဂါရဝပြု ဦးညွတ်ကဗျာများ
 အောက်တိုဘာ၊ ၂၀၁၄

မုန်တိုင်းဆန်တက်လူသားငှက်

လူ့ဘဝလူ့လောကထဲ
 မရေမတွက်နိုင် မိုင်တိုင်များနဲ့
 အဝေးဆုံးခရီးနှင့်လိုချင်တဲ့
 သူ့ရုပ်ပုံလွှာ
 မွေးရပ်မြေရွာကလေးမှာ
 ဘူတာရုံအိုလေးဖြစ်နေတယ်။

နှင်းဆီအိပ်မက်ဖွဲ့
 ညဆိုးများထဲ
 မိခင်တစ်ဦးရဲ့ခေါ်သံ
 အိမ်လည်းကျူးတဲ့
 သားတစ်ယောက်ခြေသံပီသခဲ့သူဖြစ်တယ်။

သံမဏိစိတ်ဓာတ် အတောင်ပံတစ်စုံနဲ့
 ကသောင်းကနင်းနှစ်များရဲ့
 ခေတ်ပျက်ကြီးထဲ
 နိုင်ငံရေး ရေဆန်လမ်းပေါ်မှာ
 မှော်ဝင်အနုပညာထုဆစ်လို့
 လူသားဆန်ခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို
 တစ်ခေတ်တစ်ယောက်
 လူသားတစ်ယောက်
 မုန်တိုင်းဆန်တက်
 လူသားငှက်
 သူ . . . သူ . . . သူ
 အခုတော့
 ပျောက်ကွယ်သွားချေပြီ
 ပြန်မလာနိုင်တော့မယ့်
 ကမ္ဘာတစ်ခုရဲ့
 အဝေးတစ်နေရာဆီ
 မျက်ရည်စက်များကနေ
 ပန်းတွေဝေစည်ပွင့်စေသူ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

(ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော နိုင်ငံရေးပိတ်ဆို့နှင့်
 အနုပညာအစ်ကိုတော်ကြီး သိန်းထွန်း (သဲကုန်း) ခေါ်
 စာရေးဆရာသင်းရီသို့ အလွမ်းအမှတ်တရ)

ခေတ်ရန်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၁၃၊ မေလ၊ ၂၀၁၅

သူမရှိတော့တဲ့နောက်မှာ ...

လူ့လောကထဲမှာရော
 အနုပညာလောကထဲမှာပါ
 “အေဘီညီ”ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်
 မရှိတော့ဘူးလို့ သိလိုက်ရချိန်မှာ
 ကဗျာဆရာလူရွှင်တော်တစ်ယောက်
 ငါတို့တစ်တွေအပါးမှ ကွယ်ပျောက်
 တောက်ခေါက်သံပေး နာကျည်းစရာကောင်းခဲ့သလို
 ရန်ကုန်မြို့တစ်ခုလုံးလည်း
 ပျင်းစရာကောင်းဖွယ် ချောက်ကပ်သွားခဲ့ပေါ့။

မိသားစုအရေး
 ပိုအလေးပေးလွန်းလို့
 အရှင်လတ်လတ် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ
 မီးလျှံတဝင်းဝင်း ချွေးသီးချွေးပေါက်များ
 ကဗျာတွေရှင်ဖို့အတွက်
 အသက်ဆက်စရာ ရသခွန်အားဖြစ်ခဲ့တာ
 ငါတို့အနုပညာရပ်ကွက်မှာ
 ဂုဏ်ယူစရာဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ်။
 လှည်းတန်း၊ ယုဇနဥယျာဉ်

ခပေါင်းအဆောင်
သမိုင်းလမ်းဆုံညစိမ်းစိမ်းများ
မိတ်ဖွဲ့နေပျော် ဘဝနေ့ရက်များထဲ
“ဘညို”ဆိုတဲ့ ဂုဏ်မနာမည်
လူတိုင်းကိုယ်စီ အလွမ်းသယ်ဖို့
တင်ကျန်ရစ်ခဲ့တာ
ငါတို့တစ်တွေ ပြန်လွမ်းစရာ ရုပ်ပုံလွှာ
အဖွဲ့အနွဲ့တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပေါ့။
ဟုတ်တယ် . . .
ငြင်းမရဘူး . . .
ခေတ်ပေါ်ကဗျာအသံသိုက်ထဲမှ
ဖယ်ထားမရတဲ့
တစ်ခေတ်တစ်ယောက်
ရှားပါးကဗျာဆရာတစ်ယောက်
‘သမ္မတ’ နဲ့ ‘အိုစမာ’
သူ့ကဗျာနှစ်ပုဒ်ဟာ
အမှောင်ခေတ်ထဲ နစ်မြုပ်ငုံ့ပွင့်နေတဲ့
အနင်းခံစိတ်တို့ အမြင့်ပျံစိတ်ထားတတ်ဖို့
လမ်းပြခေါ်ဆောင်ပေးသွား
ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံး ဖုံးလွှမ်းထားခဲ့ပုံက
သူမရှိတော့တဲ့နောက်မှာ
ငါတို့တစ်တွေ ခြေသံများ
လားရာမဲ့သွားခဲ့တာ
ဩချရလောက်ဖွယ်ပင်
ဆန်းကြယ်လှပေတကား ။

၂၀၁၆ ၊ မေ

အနုပညာချစ်အင်ကိုကြီး
ကဗျာဆရာတောင်ဘညိုသို့ အလွမ်းကဗျာ

ဘဝကို အနိုင်ပိုင်းပြခဲ့သူ

ကံတရားနဲ့ လူ့ဘဝ
 တစ်ထပ်တည်းကျနေဖို့
 ဘယ်သောအခါမှ
 ငါလိုက်တည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုသူ
 ဉာဏ်နည်းပြီး
 အိပ်မက်လိုက်ဖမ်းသူလိုမျိုးလည်း
 ဘုရားကယ်မချိန်
 စောင့်မျှော်နေတတ်သူ
 ငါမဟုတ်ဘူးပြောသူ
 ရန်ကုန်မြို့ပြတစ်ခုလုံး
 မြေပုံချိုး လိပ်အိတ်ထောင်ထဲထည့်
 လူတိုင်းသိ ကိုဆံရှည်နာမည်ပြောင်နဲ့
 ရာစုနှစ်နှစ်ခုကြာကြာ သိမ်းပိုက်ထားနိုင်ခဲ့တဲ့
 အံ့ဖွယ်ပုံရိပ်ရှင်လူသားတစ်ဦးပေါ့။
 နောက်တန်းခံစစ် ဘောလုံးသမားကောင်း
 ကန်နာဗားရိုးရဲ့
 ဘုရားပေးတဲ့ ခြေနှစ်ဖက်အစွမ်းကြိုက်လို့
 အိတ်လီဘောလုံးအသင်းရဲ့
 အမာခံပရိသတ်အဖြစ် ခံယူခဲ့သူ
 ရောမသားတို့ရဲ့
 အနိုင်မခံလို့ စစ်သူကြီးစိတ်ဓာတ်အားကျလွန်းလို့
 မိမိဘဝမှာ မိမိသာ သူရဲကောင်းဆိုတဲ့စိတ်
 ကိုယ်တိုင် မွေးကျင့်ခဲ့သူ

အားကစားထဲမှာ အနုပညာရသသရုပ်
 ကဗျာဖွဲ့ထုတ်နုတ်မိတ်ဆက်ပြခဲ့သူ
 ထိုသို့သော လူထဲက လူသူမတူသူ
 သူ့ဘဝသူ့အကြောင်း
 ဖြစ်ရပ်မှန်ရုပ်ရှင်
 ရိုက်ကူးတင်ပြမယ်ဆိုရင်တောင်
 သူဟာ
 ဒေါက်တာဇီဗားဂိုးထက်
 ပိုသာလွန်တဲ့ လူထူးလူဆန်းတစ်ဦး
 ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။
 သူဟာ
 ချီဂွေဗားရားထက်
 လျော့မကျတဲ့
 လူသားဂုဏ်ရည်တွေပိုင်ဆိုင်ထားသူ
 ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေလိမ့်မယ်
 ခံစစ်အသားပေးယှဉ်ပြိုင်ကာ
 ဘဝကစားကွင်းထဲမှာ
 ပြိုင်ဘက်မှန်သမျှ
 တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်အနိုင်ယူပြတဲ့
 လက်စလက်နပြင်းလွန်း
 သူ့ကလောင်အစွမ်း ထိုးနှက်ချက်တွေ
 အနုပညာမှော်သားရုပ်ကြွ
 ကဗျာတွေရေးဖွဲ့ကာ
 အမှန်တရားနဲ့ လူထုဘက်မှာ
 မားမားမတ်မတ်ရပ်ပြခဲ့သူ
 အရှုံးဆိုတာ
 အနိုင်ထဲက အပြုံးတစ်ခုပါပဲလို့

အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပြကာ
 လောကဓံဒဏ်ကြံ့ကြံ့ခံ
 ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သူ
 လှည့်စားမာယာဘဝတောဝင်္ကပါထဲ
 အသက်ယဲ့ယဲ့လေးသာရှိတော့တဲ့
 ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားတွေ
 ချစ်ဇနီးသည်နဲ့
 ချစ်သမီးငယ်တို့
 လူရိပ်သူရိပ်ထဲ
 ချိတ်တွယ်ပွင့်မြည်သံပေးကာ
 သေခြင်းတရားကို အနိုင်ပိုင်းပြခဲ့သူ
 ငါတို့တစ်တွေ မေ့မရနိုင်ပေ
 ကဗျာဆရာ ကိုဆံ့ရှည်
 ငါတို့တစ်တွေ စံထားခဲ့ကြသလေ
 မှော်ဝင်အနုပညာရုပ်ကြွသူကဗျာတွေ
 ငါတို့တစ်တွေ မိတ်ဆွေများထဲက
 သူမတူချစ်မိတ်ဆွေ
 သူဆိုသော ထူးမှထူး ကိုတာတေကြီးလေ
 လက်ဖျားခါလောက်ဖွယ် သူ့အစွမ်းအစ
 နတ်ရေးသလားမှတ်ရတယ်
 “ငါ့လောက်မြန်မာပြည်ကြီးအပေါ်
 မင်း မချစ်တတ်ပါဘူး”
 “ငါ့လောက် ကဗျာတွေအပေါ်
 မင်း ခုံမင်မဆာလောင်တတ်ပါဘူး”
 သူပြောစကားသံတွေ
 အနုပညာဆန်လွန်းနေ

လူသားဂုဏ်ရည်လှစ်ကာပြ
 သူ့ကဗျာအသံလှိုင်းတွေ
 ရန်ကုန်ဆိုတာ ကုန်ရန်ပဲ မဟုတ်လားလို့
 နာမည်ပြောင်းပြန်အသံထွက်အနက်ဖော်ပြ
 ရန်ကုန်မြို့ပေါ် အနိုင်ပိုင်းစကား
 ပြောကြားရဲခဲ့တာများ
 သူ့လောက်ဆရာအထာကျတဲ့
 မဟာကဗျာဆရာရှိမယ် မထင်ဘူးလေ။
 အိုချစ်မိတ်ဆွေ
 သင်မယ့်ဘူးလား
 ဒါဆိုရင်တော့
 ရန်ကုန်မြို့ပြည
 မီးအမှောင်ကျချိန်တိုင်း
 ကဗျာတစ်ပုဒ်လောက်
 သင်အသံထွက်ရွတ်ဆိုလိုက်ပါ
 အဲဒီအချိန်မှာ
 အမိုက်စားအလန်းစားစိတ်ဓာတ်တွေ
 သူ့ရုပ်ပုံလွှာဖော်ညွှန်းတဲ့
 အနုပညာရသလှိုင်းတံခါးမှ
 သန္ဓေတည်မွေးဖွားဖြစ်တည်လာစေသလို
 သင့်ယုံကြည်မှုစိတ် ပိုမိုခိုင်မာကာ
 ဘဝကို အနိုင်ပိုင်းပြနိုင်ခဲ့သူ
 သူလိုလူ ပုံတူ
 သင်ရယူနိုင်မယ် အဟုတ်တကယ်ပင်။

၂၀၁၆၊ ဧပြီ

(အနုပညာအစ်ကိုကြီး ကဗျာဆရာဇော်ထွဋ်နိုင်သို့ အလွမ်းကဗျာ)

တစ်နေ့ကမှ ငါတို့တွေခဲ့ကြသေးတယ်

နာမည်တစ်ခုက တစ်ယောက်မှတ်ဉာဏ်ထဲ
 ပုံရိပ်တစ်ခုလို့ ပေါ်လာတိုင်း
 စိတ်ဆက်သွယ်ချက် ကွန်ရက်ဖွဲ့လို့
 အိမ်အရောက် ဧည့်လည်လာဖို့
 မင်း. . . ဖိတ်ခေါ်တတ်တယ်
 ငါလည်း မင်းဆီ အရောက်လာလို့
 ရှေးဖြစ်ဟောင်း နှောင်းဖြစ်တွေ
 ရွန်းရွန်းဝေအောင်
 နှစ်ယောက်သား စကားဖောင်ဖွဲ့ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်
 အနုပညာခရီးကြမ်း
 ထီးဖြူ ဖိနပ်ပါး နှလုံးသားချင်းထပ်တူကျခဲ့တဲ့
 ဖက်ခွက်စားတို့ မြေပိုင်းဇာတ် အတူတူကခဲ့ကြတာ
 အနစ်နာခံမှုတွေနဲ့
 ပျော်ပျော်ပါးပါး မော်မော်ကြွားကြွား
 တို့တစ်တွေအပေါ် မင်းချစ်ပြခဲ့တာတွေ
 ဂုဏ်ဖော်စကားဆိုဖြစ်တိုင်း မင်းပုံရိပ်လှိုင်းလေး
 သီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်နေတတ်တယ်
 တစ်နေ့ကပဲ မင်းတည်ခင်းကျွေးမွေးဧည့်ခံလိုက်တဲ့
 အိမ်ထမင်း အိမ်ဟင်းလေး
 ငါ. . . စားသုံးဖြစ်ခဲ့သေး
 ခွေးချစ်တတ်သူ မင်းအိမ်က

သခင်ချစ်တဲ့ စုတ်ဖွားခွေးကလေးကတောင်
 အရင်ဦးဆုံး စားရကောင်းလားဆိုပြီး
 ငါ့ကို မာန်ဖီရန်ထောင်ခဲ့တာ
 မင်း စိမ်းစိမ်းကြည့်ပြီး
 မန်ယူဘောလုံးအသင်းနည်းပြဟောင်း
 ဖာဂူဆန် အပြုံးလိုတောင်
 မင်း ပြုံးပြခဲ့သေးတယ်
 ခုတော့...
 ရှင်ခြင်းနဲ့ သေခြင်းကြားက
 မရေရာခြင်းဟာ သေချာနေတာလား
 တို့နှစ်ယောက် ဆုံပြီးတွေ့ခဲ့ကြတာ
 ရက်ခြားလေးပဲရှိဦးမယ်
 တကယ်... မင်းပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြီ
 ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာနိုင်တော့ဘူးလေ
 မင်း... ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ အိမ်ကလေး
 မင်း... တန်ဖိုးထားတဲ့ ချစ်ဇနီး
 မင်း... အသက်ပုံအပ်ချစ်တဲ့ ချစ်သမီး
 မင်း... ဘဝတစ်ခုအရင်းပြုခဲ့တဲ့ အနုပညာ
 မင်း... အိမ်ပျော်ဇာတ်ခင်းချစ်ခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းများ
 မင်း ထား ရစ် ခဲ့ ပေါ့
 မယုံနိုင်စရာ

သေနေစေ့ရင် သေကြရမှာ
 ဘယ်လိုတားတား မရဘူးဆိုစကား
 ငါ့အရိပ်ထဲ ပဲ့တင်ထပ် ညံနေ
 တစ်နေ့ကပဲ ငါတို့နှစ်ဦး တွေ့ဖြစ်ခဲ့ကြသေးတယ်
 နေကွယ်ချိန်ရောက်မှတော့
 အမှောင်တွင်းနက်နက်ဖြစ်နေတာ
 ဆန်းတဲ့အရာမဟုတ်ပေမယ့်
 မင်း လူ့လောကမှ အပြီးအပိုင် နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားတာ
 အဆန်းကြီး နိုင်းလောက်ရှိတယ်
 တစ်နေ့က ဆင်မြန်းခဲ့တဲ့
 ငါ့မျက်နှာပြင်ပေါ်က
 ငါ့အပြုံးများ
 မင်းမျက်နှာပြင်ပေါ်က
 မင်းအပြုံးများ
 ဒီနေ့သစ်အတွက်
 မျက်ရည်စိမ်း စက်လက်
 မင်းသေနေ့ ကြိုနိမိတ်ဖတ်ခဲ့တာများလား
 ငါပြန်စဉ်းစားဖြစ်တိုင်း
 အတိတ်ပုံရိပ်လှိုင်းများ
 ငါတို့အသံထွက်ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ကြတာ
 ရင်နာစရာ အလွမ်းနာဖြစ်ခဲ့တော့တယ်။

[ကွယ်လွန်သွားသော အနုပညာသူငယ်ချင်း
 ကဗျာဆရာဟန်သာသူ (မင်္ဂလာဒုံ)သို့...]
 မဟေသီမဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၃၇၇၊ မေလ၊ ၂၀၁၆

အနုပညာကို ဘဝနဲ့ စာလုံးပေါင်းသူ

သူ လင်းယုန်ငှက်လို ဝေဟင်ထဲ လေဟုန်စီးနေသယောင်
 သူ နှင်းဆီနီနီလို ပင်ယံထက်မှာ လှဂုဏ်ဝင့်နေသယောင်ယောင်
 သူ နွေဥသြလို တောင်စင်နံရံထဲ တေးသီနေသယောင်ယောင်
 သူ မြို့ဟောင်းလေးလို မှော်ဝင်ဆည်းဆာတွေ ပစ်ချနေသယောင်ယောင်
 သူ ရာဇဝင်တစ်ခုလို ဂန္ထဝင်ဇာတ်ရုပ်များ အသက်သွင်းနေသယောင်ယောင်
 သူ ဧရာဝတီလို ဆည်းလည်သံတွေ သီကျင်းနေသယောင်ယောင်
 သူ စမ်းချောင်းလေးလို လေချွန်သံတွေ သီဖွဲ့နေသယောင်ယောင်
 သူ ရထားတစ်စင်းလို ဥသြဆွဲသံတွေ သီကြွေးနေသယောင်ယောင်
 သူ သင်္ဘောတစ်စင်းလို အချက်ပြမီးတွေ ထိုးပြနေသယောင်ယောင်
 သူ ဆိပ်ကမ်းလေးလို ကိုယ်ငွေ့အနွေးဓာတ်များ လွတ်ထုတ်နေသယောင်ယောင်
 သူ နေကြာပန်းလို မျက်နှာအပ်ပုံရိပ်တွေ ဖြန့်ခင်းနေသယောင်ယောင်
 သူ ငှက်ဟင်္သာလို ရှင်ကွဲအဖော်တွေ လွမ်းစာစီနေသယောင်ယောင်
 သူ အလံတိုင်လို နှင်းမုန်တိုင်းခေါ်သံတွေ ရင်ငွေ့လျှပ်ကူးနေသယောင်ယောင်

သူ ထာဝရမရှိတော့တာ သူ ထာဝရရှိနေသလို
 တောင်ပတ်လမ်းမြို့လေး စိမ်းမြနေသယောင်ယောင်
 သူ အရိုးက ထစကားပြောသူ တိမ်ဖုံးလလို
 ညစိမ်းစိမ်းရိပ် ပယ်ခွင်းနေသယောင်ယောင်
 သူ သူတော်စင်အနုပညာသည်တစ်ယောက်လို
 မြို့ကလေးရဲ့ အသစ်တစ်ဖန်နွေ နံနက်ခင်းတွေ
 သူ ထာဝရ သိမ်းပိုက်ထားနေဦးမှာ . . . ။
 သူ ထာဝရ လွှမ်းမိုးထားနေဦးမှာ . . . ။
 သူ ထာဝရ မှော်ဖမ်းစားနေဦးမှာ . . . ။

[အနုပညာအစ်ကိုကြီးအောင်သန်းဦး(ရေနံသာ)
 ကွယ်လွန်ခြင်း(၂)နှစ်ပြည့်အမှတ်တရ]
 ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက် ၂၀၀၄

မိုးလွင်ဟန်ကလုန်း

ကိုယ့်သင်ခန်းစာနဲ့ကိုယ်
 ကိုယ့်အမှုအကျင့်နဲ့ကိုယ်
 ဘဝကို တိုးတိုးလေးပဲ စီးဆင်းချင်သူ
 သူ့သိချင်းတစ်ပုဒ်အမည်က
 ကင်မရာတစ်လုံးနဲ့ ခရီးသည် . . . ။

ဗိယက်နမ်တောအရက်တစ်လုံး
 အိဂျစ်ပီရမစ်ကြီးတစ်ခု
 ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တစ်မြို့
 ပဲရစ်မွန်စင်တစ်ခု
 မြို့မငြိမ်းသိချင်းတစ်ပုဒ်
 ဗင်းဆင့်ဗန်ဂိုးပန်းချီကားတစ်ချပ်
 လူဖြစ်ရခြင်းရဲ့ နောက်ဆုံးခရီး
 ညနေခင်း ချစ်ဖော်တစ်သိုက်နဲ့အတူ
 ဂန္ထဝင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းတွဲများ
 ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်စေချင်သူ . . .
 သွားချင်တဲ့လမ်းက တစ်နေရာ
 သွားနေရတဲ့နေရာက တစ်လမ်း
 တစ်ခြမ်းပုပ်သစ်သီးတစ်လုံးပမာ ခေတ်ကြီးထဲ

ကိုယ့်စိတ်နှလုံးသားနဲ့ကိုယ်
ကိုယ့်အပြုံးနဲ့ကိုယ်
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြယ်စင်လို တောက်ပလင်းလက်စေချင်သူ...။

သုစရိုက် ဒုစရိုက်
လောကခံရဲ့ ဖြောင့်ချက်တွေထဲ
သူပုံရိပ်တွေ
ဝိုင်အရက်ပုလင်းထဲ ဇာတ်စင်ဖြစ်သွားတဲ့အထိ
ညကို လူယဉ်ကျေးတွေလို ဆက်ဆံပေါင်းသင်းခဲ့သူ
အချိန်နာရီတွေရဲ့ အရေးပေါ် လူနာတစ်ယောက်အဖြစ် နေထိုင်ခဲ့သူ
သူ့ဘဝ သူ့အနုပညာ
ခေတ်တစ်ခေတ်ကို တန်ဖိုးဖြတ်သွားစေချင်သူ...။

“ဟိုးအဝေးကို အသာထားလို့
ဒီအနီးအနားကိုပဲ ချင်ခြင်းတပ်လိုက်စမ်းပါ
ခင်ဗျားဟာ အရက်လောက် ကျုပ်အပေါ် သစ္စာရှိနိုင်ပါ့မလား” လို့
ကောင်းကင်နဲ့ ကမ္ဘာမြေကို
စကားလုံးနဲ့ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးသူ
မိုးလွင်ဟန်ကလုန်းရဲ့ ဒိုင်ယာလော့ခ်ဆွတ်သံ
မိုးလွင်ဟန်အစစ် ခေါ်သံများလား...။

၁၉၉၉

နိဝင်ဘာ ၈၊ ၂၀၁၅

ကြားနေရတဲ့ အသံ
 မကြားရတဲ့ အသံ
 ဘယ်အသံကများ
 ငါတို့တစ်တွေ စိတ်နှလုံးသားထဲ
 ပန်းများ ပွင့်စေမှာလဲကွယ်...။
 ငါတို့တစ်တွေ အတိတ်ခါးခါး
 နှစ် ၆၀ နီးပါး
 အမှားသံသရာထဲ စုန်းစုန်းမြုပ်ခဲ့ (ဝါ) နစ်မြုပ်ခဲ့
 စစ်ရဲ့အငွေ့အသက်က
 ငါတို့တစ်တွေ အသက်ရှူသံမှာ
 လူငရဲရိပ်ဖြာ ကျင်း ထင်းလင်းနေတယ်။
 သူတစ်ပါးကစားကွက်ထဲမှာ
 နောက်ကနေ လိုက်ကစားရတာလောက်
 တောက်ခေါက်စရာကောင်းတဲ့ တော်လှန်ရေး
 သွေးနဲ့ရေးခဲ့တာ
 အသက် စတေးပြီး ရေးခဲ့တာ
 ဘဝဖတ်စာအုပ် မဖတ်ချင်လောက်အောင်
 လောကအမှောင်ထုနက်နက်ထဲ
 လှောင်ပြောင်အပြုံးများနဲ့

ကျည်ပွင့်လှသတ်မယ့် သေနတ်ပြောင်းဝမှာ
 ငါတို့တစ်တွေ အနာဂတ်ရက်စွဲများ
 အနက်ရောင်တံခါး ဖြစ်မြဲဖြစ်နေတယ်။
 ပန်းများ ပွင့်ဝေမယ်ထင် အသိစိတ်လေးနဲ့
 အနာခံပြီး ဥယျာဉ်မျိုးစိတ်မွေးကာ
 ငါတို့တစ်တွေဟာ
 ဟောဒီစစ်ငရဲခန်း
 တိုက်ပွဲပျော်လမ်းပေါ်
 အော်သံတွေ ခေါ်သံတဖြစ်လဲ
 အမေးစကားတွေ
 တရားသော အဖြေစကားအဖြစ် ပြောင်းလဲ
 ငါတို့တစ်တွေ ရင်ထဲက အတိတ်ဒဏ်ရာ
 ငါတို့တစ်တွေ စိတ်ထဲက အတိတ်အနာ
 ဖြေဆေးပမာ အဖြေရှာတွေ့
 သမိုင်းဝင် အပျော်ဆုံးနေ့တစ်နေ့ ဖြစ်ရပါစေသား။

ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း
 အတွဲ ၃၀၊ အမှတ် ၁၁၊ ဇူလိုင်လ၊ ၂၀၁၅

၂၀၁၅ ခုနှစ် ၊ နိုဝင်ဘာ ၈

ပွဲမစခင်ကတည်းက ဇာတ်တိုက်ထားပြီးသားပါ။
 တရားတာလား၊ မတရားတာလား
 ဆင်ခြေစကားများထဲ ကျွဲကျနေတယ်။
 ရှေးအစဉ်အလာအတိုင်းပဲ ဆိုရမယ်။
 နောက်ကွယ်က လက်မည်းကြီးက အစွယ်ကြီးလှတယ်။

သမိုင်းတင်ကျန်သလား၊ ဂန္ထဝင်ကျန်သလား
 သူရဲရထားတစ်စင်းလို ခေတ်ထဲ
 အရိပ်တွေ ထခုန်နေတယ်။

ကျည်ဆံအစား ပန်းများတဖြစ်လဲ ပွင့်စေချင်သတဲ့။
 လူငရဲခန်းဟာ ကြမ်းသည်ထက် ပိုကြမ်းတမ်းနေတယ်။
 ဆန်တက်နေကျ စိတ်ရှုခင်းတွေလည်း
 ခေါင်းမဖော်ဝံ့အောင် မည်းမှောင်နေတယ်။

ရက်ကျော်သွားလို့ နေ့သစ်ထဲရောက်သွားရင်
 အစိမ်းရောင်များ ပင်စည်ဖြစ်နေဦးမှာလား
 တခမ်းတနား တွေးကြတယ်
 အဆန်းအပြား ထင်ထားကြတယ်

နေကွယ်ပြီးလို့ နေထွက်လာရင်
 မျက်နှာမူရမယ့် အရပ်ဆိုတာ
 အရှေ့အရပ် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။
 လူတိုင်း စိတ်နှလုံးသားကို
 ဖမ်းစားဝါးမျှသွားတဲ့ မဲတစ်ပြားမှာ
 ကျီးစားသွားတဲ့ အသားတစ်တုံးပမာ
 အနိုင်ဟာ အရှုံးလိုလို ပွဲသိမ်းကကြိုးရှုပ်ပုံမျိုးနဲ့
 အိပ်မက်စိမ်းတစ်ခုလို
 တည်ရှိခဲ့တာ ကြာခဲ့ပြီဆိုသော်လည်း
 ဧကန်မုချ ဒီငါ့ဟို့လူထုတိုက်ပွဲ
 အောင်ပွဲဆင်ရလိမ့်မည်သာပင်။

ခမ်းနားတဲ့ပင်လယ်
 ကဗျာစုစည်းမှု စာအုပ်မှ
 အောက်တိုဘာလ၊ ၂၀၁၅

မိုးပျော်ငှက်တို့ လေဆန်ခရီး

လွန်ခဲ့ပြီဆိုသော်လည်း
 ပုံပြင်တစ်ပုဒ်တော့ မဟုတ်ခဲ့ပါ
 ငါတို့တစ်တွေရဲ့ မျက်ရည်စက်များ
 သစ္စာပန်းလို ပွင့်ဝေခဲ့ကြ
 ကန်ရေပြင်ကို သက်သေတည်လို့
 မိုးရေစီးသံထဲမှာ . . . ။

အမှောင်ကျနေ့ရက်များပေါ့
 နှင်းဆီသီချင်းသည် ငါတို့တစ်တွေ
 အလင်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ကြ
 သစ်ယောင်းကိုင်းကျိုးကျသံ တဖြောင်းဖြောင်း
 သစ်ရွက်ကြွေကျသံ တချွတ်ချွတ်
 ထောင်ချောက်ဖြုတ်သံ တဝုန်းဝုန်း
 ဖိနပ်ကလေးတွေ ဟိုတစ်စဒီတစ်စ
 အရိပ်ကနေထပြီးစကားပြောနေကြ
 မိုးရေစီးသံထဲမှာ . . . ။

မိုးမုန်တိုင်းစီးချင်းတိုက်သံ
 ငါတို့တစ်တွေရဲ့ခြေသံ
 တောခြောက်သံမြင်ကွင်းစိမ်းထဲဝယ်
 ပါရီမြို့ကျဆုံးခန်းပမာ
 မိုးရေစီးသံထဲမှာ . . . ။

သစ်ပင်စိုက်သူတွေလို
 အရိပ်တွေ ဝေပြခဲကြ
 ငါတို့တစ်တွေဟာ
 မိုးရေစီးသံထဲမှာ . . . ။
 ငါတို့တစ်တွေရဲ့ နွေဦးအသစ်ကကြိုး
 ပန်းခိုးချိုးသူတွေ လက်ခုပ်ထဲဝယ်
 ရေစိုစက္ကူအိမ်ကလေးဖြစ်လို့သွား
 မိုးရေစီးသံထဲမှာ . . . ။
 အတိတ်ဆိုသော်လည်း
 အရိပ်တွေက မှော်ဝင်ဂီတဖြစ်နေဆဲပါ။

(တိုက်ပွဲပျော် ရဲဘော်အပေါင်းများသို့ . . .)

Beauty Magazine

အမှတ် ၁၆၄၊ အောက်တိုဘာလ၊ ၂၀၁၃

အက္ခရာပျက်ရာသီနဲ့ စိတ်အသံမိုးမုန်တိုင်း

အမှောင်ဆုံးတိမ်ပြိုသံတွေထဲမှာ
 အပြင်းထန်ဆုံးတောနင်းခြေသံတွေ
 တိမ်ကွယ်ပျောက်သွား
 လူသားစားကျားဖမ်းပွဲခေတ်သစ်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်
 ငါတို့တစ်တွေ အတူတူဖတ်ဖြစ်ခဲ့ကြ
 နှင်းဆီရောင်တောက်သွေးစက်များ
 တံလျှပ်ပြင်ထဲက လမ်းမများထက်မှာ
 ရုပ်တုတစ်ခု ထုဆစ်နေကြ
 မရှုရက်မမြင်ရက်စရာ
 လူသေအလောင်းတွေ အတုံးအရုန်း
 မရှုံးသင့်ပဲ နိဂုံးချုပ်ခဲ့ရတဲ့
 ငါတို့တစ်တွေရဲ့ အရှုံးဟာ
 ကမ္ဘာမကျေ ရင်နင့်ဖွယ်ရာ
 လားရာမဲ့သွားတဲ့ အိမ်အပြန်လမ်းကလေး
 အမေ့ရင်ခွင်နဲ့ ဝေးကွာခဲ့တယ်
 ကမ္ဘာပျက်နေလည်း
 တယောထိုးမပျက်တဲ့
 နီရိုဘုရင်လက်သစ်များ
 အာဏာရှင်ပီပီ အာဏာရူးစိတ်ပဲ

ရွှေငါးမွေးမြူသလို မွေးမြူနေကြ
 လူသတ်လက်နက်များ
 လူမဆန်စွာထုတ်သုံးကာ
 လူသတ်ကွင်းလောကငဲ့ခန်းဖွင့်လှစ်နေကြ
 ကံ့ကော်တောမှာလည်း
 နွေဥသြတွန်သံတွေ တိတ်ဆိတ်ကွယ်ပျောက်သွား
 အင်းလျားကန်ရေပြင်မှာလည်း
 လူသားသွေးစက်များ ဖုံးလွှမ်းသွား
 တံတားဖြူ တံတားနီ နဘေးမှာလည်း
 စံပယ်ရောင် မျက်ရည်စက်များ
 စိန်ပန်းနီနီ သစ်ရွက်ခြောက်တို့ပေါ်မှာ
 အနိုင်မခံ စကားရပ်အက္ခရာပုံဖော်နေ
 ကစဉ့်ကလျားစိတ်ခြောက်ခြားစရာ
 အတိတ်အဖြစ်အပျက် အရိပ်ဆိုးကြီးဟာ
 ဘယ်လောက်အချိန်ကာလ ကြာမြင့်သွားပြီလဲ
 အရေးတော်ပုံ ရင်ခုန်သံတွေ
 ငါတို့တစ်တွေ နီးသည်ထက်ပိုထပ်တူကျလာ
 ကြွေးကြော်သံကိုယ်ရည်သွေးစကားရပ်များနဲ့
 ပြည်သူလူထုအပေါ်လှည့်ဖြားနေတဲ့
 စစ်အာဏာရှင်တို့ဟာ
 မရိုးနိုင်တဲ့
 ခေတ်သစ်နိုင်ငံရေးအောက်လုံးပြက်လုံးထုတ်နေကြ

နိုင်ငံတစ်ခု ပျက်သုဉ်းခြင်းဆီဦးတည်
 ပဋိပက္ခမျိုးစုံ ဖန်တီးကာ ရန်မူမာန်ဖိ
 အနာဂတ်သွေးကျိန်စာတိုက်နေတယ်
 တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်
 ပိုဟောင်း၍ပိုသစ်နေမြဲ
 မပြီးဆုံးနိုင်သေးတဲ့ လူထုတော်လှန်ရေးခရီးရှည်နဲ့
 ခေတ်သမိုင်းအသစ်ဟာ
 သူရဲကောင်းတို့ အရိုးတွန်သံပဲ့တင်ရာ
 အက္ခရာပျက်ရာသီကာလရောက်တိုင်း
 လူတိုင်းတို့ စိတ်အစဉ်ထဲ
 ရွာသွန်းတိုက်ခတ်နေမြဲ
 လူထုဟစ်တိုင် တည်လှစ်နေဆဲ
 “စစ်အာဏာရှင်စနစ် ကျဆုံးပါစေ”
 “ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံ
 မုချအောင်ရမည်”
 ရဲရဲတောက်ကြွေးကြော်သံ
 စိတ်အသံမိုးမုန်တိုင်းတွေ
 စိတ်အသံမိုးမုန်တိုင်းတွေ
 စိတ်အသံမိုးမုန်တိုင်းတွေ
 ငါတို့မြန်မာပြည်
 ထာဝရငြိမ်းချမ်းပါစေသောဝ်...။

(ဩဂုတ်လ ၇ ၊ ၂၀၁၄)
 (ရှစ်လေးလုံးလူထုအရေးတော်ပုံငွေရတုနှစ်ပြည့် ဂုဏ်ပြုခြင်း)

အဝါရောင်မျက်နှာ

လောကအမှောင်မှာ ငါ့အရောင်နဲ့ လင်းကျင်းနေမယ်။
 မိုးမတိတ်သေးလည်း ဘယ်တော့မှ ငါ့စိုးမထိတ်လန့်ပါဘူး။
 မျက်စိတစ်ဆုံး အကြည့်တွေက တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ခါးသက်နေမြဲ။
 တစ်ချိန်တုန်းကလည်း ငါတို့ ခြေသံတွေဟာ
 အစိမ်းရောင်ထဲမှာ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရတယ်။
 ငါ့ကမ္ဘာဟာ ငါ့မျက်နှာနဲ့ သိပ်လှခဲ့တယ်။
 နာမည်မသေတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေနဲ့ အဝါရောင်မျက်နှာပုံကြမ်းများ
 တစ်ထပ်ကြီး မွေးဖွားလာခဲ့ပြီ။
 မျက်ရည်နဲ့ပွင့်ခဲ့တဲ့ အဝါရောင်ထဲမှာ မှောင်ပြီးရင် မှောင်နေမြဲ။
 နတ်ဆိုးရဲ့ ကျိန်စာမိ ငါ့မျက်နှာဟာ
 ငါတို့တစ်တွေ လိုက်ရှာနေတဲ့ ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုပါ။
 အနီရောင် မျောလွင့်နေတဲ့ မြင်ကွင်းတစ်ခုထဲမှာ
 အတုံးအရုံးလဲကျ သေဆုံးနေတဲ့
 အဝါရောင်အပိုင်းအစများနဲ့ ပန်းချီကားတစ်ချပ်ဟာ
 ငါတို့ မျက်နှာမူရာ အရပ်တစ်ခုဖြစ်နေဆဲပါ။
 မိုးသည်းသည်း နေရဲရဲ သေရဲရဲ လူအုပ်တဖွဲဖွဲနဲ့
 အရိပ်ကောက်သံထဲက အဝါရောင်မျက်နှာ စက်တင်ဘာဟာ
 ငါတို့သမိုင်း ငါတို့မရိုင်း ယမ်းငွေ့မှိုင်းကြားမှာ
 ပန်းတိုင်းခုထိ ပွင့်အားကောင်းလို့ နေဆဲပါ။

ရတီမဂ္ဂဇင်း
 စက်တင်ဘာလ၊ ၂၀၁၄

နွေဦးအယ်လ်ဘမ်

အသက်မပါသည့်နှယ် လေပြည်ညင်းတသုန်သုန်
 ငှက်မွေးတောင်များသဖွယ် ရော်ရွက်ကြွေ ဝန်းကျင်အနှံ့
 ခါတော်မီ ကကြိုးဆင်ပုံ အရောင်မဲ့စီးဆင်း တံလျှပ်ပြင်ထဲ
 ဆိတ်ငြိမ်သလောက် လောင်ကျွမ်းမှုအား ပြင်းပြင်းဖြစ်စဉ်
 တစ်မနှုတ်လောက် သုညလာ လူမှုဘဝသင်ပုန်းကြီးဖတ်စာ...။
 အဖေနဲ့သမီး၊ အမေနဲ့သား၊ လူနဲ့သစ်ပင်
 တောအုပ်နဲ့ကမ္ဘာမြေ၊ အိမ်ကလေးနဲ့ ရွာကလေး၊
 ခေါင်းလောင်းသံနဲ့ စာသင်ကျောင်း၊ အုန်းမောင်းသံနဲ့ ရွာဦးကျောင်း၊
 ထနောင်းရိပ်နဲ့ ထန်းတောရိပ်၊ မြေနီလမ်းနဲ့ ရွာဦးစေတီ
 ရနံ့မပြယ်သေးတဲ့ အိပ်မက်နီနီ လှုပ်နှိုးအစဉ်
 နှင်းဆီသီချင်းသည် ဧည့်စိမ်းခြေသံ ရစ်သမ်မပျက်
 နားအစုံ ဓာတ်လိုက်ခံရသည့်နှယ် ဥဩတွန်သံ ခပ်ဆင်ဆင်
 တစ်ပွင့်မျက်ရည်ဖူး လျှို့ဝှက်သင်္ကေတ နေ့သစ်ဖိုင်တွဲ
 နေခြည်နွေးနုနု တမြတ်တနိုး နမ်းခွင့်ပန်ဆင်လိုမှု
 စိတ်ကို စိတ်နဲ့ သင်ကြားရာ ကြယ်စင်တေးဖွဲ့ ဒီရာသီထဲ
 မိုးမုန်တိုင်းခေါ်သံ ရပ်ဝေးရပ်နီး မကြားဆင်ရလည်း
 မျက်ဝန်းအစုံ ဘယ်သူမှ မှိတ်မထားကြသလို
 အိမ်ပြတင်းတံခါးတွေလည်း မည်သူမျှ ပိတ်မထားကြဘူး...။

ကလျာမဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၅၄၊ ဧပြီလ၊ ၂၀၀၆

အရပ်ဓာတ်ပြား

- ဒီလို နယ်ပယ်ချဲ့ထွင်မှုတွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို စကားလုံးဖောသီမှုတွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို ကဇာတ်ဆန်မှုတွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို လူကြီးဆန်မှုတွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို ကိန်းဂဏန်းထပ်မှုတွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို ကျောနံပါတ်တပ်မှုတွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို လက်ကြိတ်ထိုးလုပ်ရပ်တွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို အနေမတတ် အထိုင်မတတ်လုပ်ရပ်တွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို အဆမတန် စားသုံးစရိတ်တွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို ဈေးပေါပေါလုပ်အားခတွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို အစပ်ဟပ်မတည့်နယ်ပယ်တွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို သီးခင်းခြွေပုံရိပ်တွေ လူတစ်ဦးအတွက် အဆင်မပြေဘူး။
- ဒီလို ဒီလို ကျွန်တော့်ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရေပမ်းစားလာတော့
- ဒီလို ဒီလိုတွေ ပါးစပ်အရသာခံ မိတ်ဆွေများ
- ဒီလို ဒီလိုတွေ ရွက်ဆုတ်ပြကွဒိန်အဖြစ် အိတ်ဆောင်ထားကြလေရဲ့ . . . ။

ဂီတဂျာနယ်
၂၀၀၀

တိမ်ပြွန်ထဲကလ

အရပ်ချင်းတိုင်းတဲ့ အိမ်မက်ချည်တိုင်မှာ
 တရေးအိပ်စက်ခွင့်လေးရချင်ပ
 သိကြီးပြုတ်ခြံလွှာလေး ငါ့ကိုယ်မှာ လွှမ်းလို့
 ဟိုး. . . ဦးခေါင်းမဲ့ တောအုပ်ထဲ
 လေပွေစီး ငါပျံသန်းလာခဲ့ပြီ
 နွေဦးအကြို ခန်းစီးဆောင် ဆင်ယင်သီကျင်းကာ
 ရွက်ကြွေတို့ အာလုတ်စကားသံတွေ နားမဆင်ရသေးခင်
 ပုံရိပ်ကျရာ အရုပ်မထင်တဲ့ ရေခဲစိမ်မှန်ကားချပ်ပေါ်က
 တုပ်တိုးရုပ် ငါတို့စင်တင်ပြဖတ်တစ်ခန်း မရပ်ချင်သေး
 ရေစိမ်ပန်း. . . ပုလင်းမြွေ
 ကြွေရုပ်မျက်နှာ. . . ဖန်မီးအိမ်
 ပိုးစုန်းကြူး. . . ကြယ်ပွင့်
 ဆီမီးခွက်. . . ကောင်းကင်
 ဖယောင်းတိုင်. . . ပင်လယ်
 မီးတိုင်. . . မြစ်မ
 တွင်းတူးကောင်. . . လမ်းမ
 တရစပ် မြည်တွန်ချိန် တရွှိန်ထိုး အလင်းပြန်ချိန်မှာ
 ငါတို့ မနက်ဖြန်ကောင်းကင်တိမ်မကင်းစင်သေးသမျှ
 ငါတို့ ရေငုပ်ချိုး ကိုယ်သန့်စင်ရလိမ့်ဦးမယ်။

GEC ရသစုံမဂ္ဂဇင်း /

၁၉၉၅

အောက်မေ့ဖွယ်အလွမ်း

ကျွန်တော့်မှာ
ဝါးပိုးဝါးစုဘူးလေးတစ်လုံး ရှိခဲ့ဖူးတယ်
ကလေးဘဝတုန်းကပေါ့. . .
မိဖုရားဖွားစောကနေ
ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာထိ
ကျွန်တော် စာအံ့ပြီးပါပြီ
ဝေသန္တရာမင်းကြီးကနေ
ရောဘတ်အိုဝင်ထိ
ကျွန်တော် စာအံ့ပြီးပါပြီ
အနော်ရထာမင်းကြီးကနေ
ထိုင်းဘုရင်မင်းမြတ်ဘူမိဘောထိ
ကျွန်တော် စာအံ့ပြီးပါပြီ
ပန်ထွာဘုရင်မကနေ
အယ်ဘီဘက်ဘုရင်မကြီးထိ
ကျွန်တော် စာအံ့ပြီးပါပြီ
တစ်ဘဝလုံး စာအံ့မိသမျှ
စကားလုံးနှစ်လုံးပဲ ခံတွင်းတွေ့မိတယ်
အဲဒါကတော့
‘အနန္တ’ နဲ့ ‘သင်္ခါရ’ ဆိုတာပဲ
ကျွန်တော်ဟာ လူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေချိန်မှာ
ကျွန်တော် မြတ်နိုးတဲ့ အဲဒီ ဝါးပိုးဝါးစုဘူးလေးဟာ
လူရာမဝင်တော့ဘူး

(ဆိုတော့)
 ကျွန်တော် ရင်တဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ငိုကြွေးမိတယ်။
 တချို့က ပြောကြတယ်
 'မင်းဟာ လူကြီးတစ်ယောက်ပဲ
 ကလေးမှ မဟုတ်တော့တာပဲ' တဲ့။
 တကယ်ပဲ
 ကျွန်တော်ဟာ လူကြီးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်နေပြီလား
 ကျွန်တော် မသိခဲ့ဘူး
 အနာဂတ် ထွန်ယက်ခြင်း လူသားလို့
 မိမိကိုယ်ကို ကျွန်တော် ခံယူထားတာ
 ကျွန်တော့်မိခင်က ပြောတယ်။
 'အမေ့သားက နို့နဲ့တောင် မစင်သေးဘူး'တဲ့
 ဟုတ်လောက်ပါရဲ့
 ကျွန်တော့် ဝါးပိုးဝါးစုဘူးလေးကို ကျွန်တော်
 ပြန်လွမ်းတတ်သေးရင်
 ကျွန်တော်ဟာ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ပါပဲ။ ။

ရှုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း ၊ ၁၉၉၇

ဆွတ်သံ

သူမိသားစု၊ ကိုယ့်မိသားစု
 ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ ရွှေကျင်သလိုကျင်ယူနေကြ
 သူ့အကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်း
 ပျံ့သန်းခြင်းတွေ စွန်လွတ်တင်သလိုလွတ်တင်နေကြ
 သူ့မွေးနေ့ ကိုယ့်မွေးနေ့
 အိပ်မက်သီးပွင့်ခြင်းတွေ ပင့်ကူအိမ်ဖွဲ့သလိုအိမ်ဖွဲ့နေကြ
 ကိုယ့်သီချင်း ကိုယ်ဆိုတတ်ဖို့ရာ
 အစာအိမ်ကို ဇနီးမယားလုပ်ပေါင်းသင်းခဲ့ရ
 နေ့ရက်အထိုထို စိတ်မူးမူး အလွမ်းချိုချို
 ကျွန်ုပ်တို့ ရွှေပင်လယ်မနက်ဖြန်နံနက်ခင်းများနှယ်
 လောကသင်ခန်းစာ ဧည့်ခန်းအမှတ် ၂၀၀၃ ၌
 စိတ်နဲ့မျှားယူဆဲ သုံးဆယ့်နှစ်မိုင်တိုင်ခရီး
 မနေ့တစ်နေ့ကလို့ အနှစ်လေးဆယ်
 ခြေသံအစုံမှာ မြေပုံအညွှန်းဖတ်နေဆဲ...။

ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်း ၊ ၂၀၀၀

ဖိနပ်တစ်ရန်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

အရိပ်အေးအေးဟာ
 နေ့သစ်အမွေရ
 ငါ့ကိုယ်ပေါ်
 ထီးတော်မိုးဖို့ထွက်
 တွင်းပျက်ည၊ ဂဏန်းလက်ည
 ကျားပါးစပ်နာရီ
 (အဲဒီ... ကျိန်စာမိ ကျောက်ဖျာပေါ်)
 သားကောင်ကို ထိုးသုတ် အမိအရဖမ်း
 မုဆိုးခြေလှမ်းနဲ့
 လောကဓံအဖွင့် အမှာစာရေး...။
 ဘုရားပေး အရိပ်ကိုသာ
 အတွယ်တာလုပ်ကြင်ရမယ့်
 ဒီ... မိဘမဲ့ ကလေးလို လမ်းမ
 ငါ့ဘဝ အတ္ထုပ္ပတ္တိပေါ့။
 ယုံကြည်ချက်၊ မျှော်လင့်ချက်
 အိပ်မက်တွေဟာ
 မှတ်တိုင်
 ပန်းတိုင်တွေ ရပိုင်ခွင့်မရှိတော့တဲ့
 လောင်းရိပ်မိ အညွန့်ကျိုး ဘဝကိုသာ

ကြင်ယာတော်လုပ်
 ငါပေါင်းသင်းနေထိုင်ရာ
 ဒီ. . . မိဘမဲ့ကလေးလိုကမ္ဘာ
 ငါ့ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိပေါ့။
 အိပ်မက်. . . သံချေးတက်
 ည. . . မှိုတက်
 နေ့. . . ပုပ်သိုး
 ခေတ်. . . ဆွေးမြေ့
 နာရီ. . . အရည်ပျော်
 ကာလ. . . ကျိုးပဲ့
 အရိပ်မဲ့ခြင်းဟာ
 ငါ့အနာဂတ်ပဲလေ
 ဘဝမျှော်စင် တည်ဆောက်ဖို့
 အရင်းအနှီးများများ ပေးဆပ်ထားတဲ့
 ဒီ. . . မိဘမဲ့ ကလေးလို ခရီးတာ
 ငါ့ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိပေါ့။
 ချစ်သူရေ
 ချွေးပွင့်သွေးစက် သီးသီးထ လှုပ်ခါကျတဲ့
 ငါ့ကိုယ်ထည်ကြီး
 အရည်ဖျော်မယ့် ဇရာဓာတ်ပေါင်းဖို့ကြီးထဲ
 ငါ့ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အားလုံး စွန့်ပစ်ရတာ